

BREV från Ola Nilsson till sonen Nils Olander.

(Interpunktions- och stavningskorrigerade och moderniserade)

Växjö den 24 februari – lev i ett stilla lugn.

Jag vill meddela några rader till dig och till nu ditt smärtfullaste, sårade hjärta, som du bär för din högt aktade broder. Nu vill jag säga dig, hur hans stunder var på havet. Han arbetade omkring tre kvart. Så ropade hans vänner: "Håll dig uppe ett halvt kvart till, så får du hjälp. Han hade 5 centimeter(?) is under var arm och en under det ena benet. Men då svarade han och sade: "Bröder, det är för sent, krampen har tagit fatt. Men gå till kyrkan, för dit går jag." Då sade han: "Ack, Herre Jesus, hjälp mig, för nu kan ingen människa." Så sjönk han. Sedan bars han ju med bön och sång i bårhuset, och sådan högtidlig bröllopsdag, som bevestes hans lekamen, kunde ingen tro. Alla lärarna följde och jag gick ibland dem, därjämte alla ifrån seminariet med bön och triumferande sång till hans grav. Kistan kostade 15 kronor, hans klädsel 9 kronor. Hans grav blev planterad med grane, det kostade 14.50, och hans /gravkulle/ blev överhöljad med kransar. Där var de, som värderades till 5 kronor, /och/ som kom ifrån lärarnas hustrur. Även hans kamrater var alla som en bror. De lade kransar på hans grav, som kostade 10 kronor varje krans. De sade, att de hade honom så kär, så hans namn blir inte glömt. Även hans kamrater från /sjön?/ lät utgå en lista till alla dem, som var i läroämbetet. Även lärarna gåvo i allmänhet 5 kronor var och en. Hans klasskamrater gåvo samtliga 1 krona, somliga 1.50. Även i de övriga klasserna har var och en givit omkring 1 krona (var och en), så att beloppet sammanskjutet torde uppgå till över 100 kronor.

Så sade de, att ingen i högre stånd har fått bättre likprocess än han. Men nu kan du inte mer bevisa än ett tacksamt brev. ---

Nu får jag säga dig, hur högtidlig ära de beviste mig. Rektorn kom upp till mig och Svensson i lördags och bjöd oss på middag, och vi både syppo(söpo) och vi pratade och vi åto alla i över 2 timmar. Han bad mig hälsa både mor och bror och systrar, att vi lämna all sorg till Herran, för han var kommen till fridens land.--- Och även hans värdshusfolk beviste mig så mycken ära förnär(?) med mat och dryck; så du kan inte det tro.--- Nu får jag säga dig, hur din bror såg ut.

Hans ansikte var som han inte hade varit död. Så mitt hjärta blev lugnt vid hans vanliga uppsyn. Så sörj inte mer för din käre bror, för ditt bröst bliver sämre. För vid hans grav gavs upp så vackra sångstämmor, som det varit harpors och änglars röst. Du kan väl inte tro, utan du hade varit där.---

Amandus Svensson vill hava rent och klart för honom här på jorden, för det han hade alltid haft klart för sig. Han frågte, hur många skulder är hos oss. Där har han ingen skuld utan med dig. Då bad han mig klara hos dig.---

Han sålde böcker till 47 kronor.

Härmed slutar jag mitt brev med tårar i mina ögon. ---

Var snäll och skriv till Elna, din syster, så fort som du kan.

Ola Nilsson